

ת"פ 32688/01/16 - מדינת ישראל תביעות ירושלים נגד סלאח שוויש, סלימאן שאוויש, אשרף שוויש

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 32688-01-16 מדינת ישראל נ' שוויש ואח'

בפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין: מדינת ישראל תביעות ירושלים

המאשימה

נגד

1. סלאח שוויש

2. סלימאן שאוויש

3. אשרף שוויש ע"י ב"כ עו"ד אחמד עואודה

הנאשמים

גזר דין - נאשם 3

כתב האישום

נאשם 3 הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בביצוע עבירה של תקיפה וחבלה ממשית ע"י שניים או יותר, לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **החוק**).

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי ביום 29.6.2015 הגיע מר א"א (להלן - **המתלונן**) אל המסעדה, שככל הנראה שייכת לנאשמים בעיר העתיקה בירושלים, כדי לאכול ארוחת צהריים, כשהוא משוחח באנגלית עם אנשים במקום, ומניח את אופניו בקומה הראשונה. בסיום הארוחה, ירד המתלונן לקופה ושאל כמה עליו לשלם. נאשם 1 ענה לו, כי עליו לשלם 50 ₪. המתלונן, שהבין כי העלות גבוהה מאוד ביחס למה שאכל, החל לצלם את נאשם 1 והזהירו בעברית כי יזמין משטרה. בתגובה, נאשמים 1, 2 ואחרים שהיו במקום, הזהירו את המתלונן שיפסיק לצלם, תוך שנאשם 2 מנסה לקחת מידו של המתלונן את הטלפון שלו. בשלב מסוים, לאחר שחזר המתלונן לקחת את אופניו מהמסעדה, נאשם 1 הוציא מקל. המתלונן הצליח לקחת את המקל מידיו של נאשם 1, ואז הגיעו נאשמים 2 ו-3. המתלונן ניסה להימלט, ואולם נאשמים 2-3 רדפו אחריו והיכוהו, תוך שנאשם 2 תופס במתלונן ודוחף אותו, והנאשם 3 זורק לעברו כסא פלסטיק. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן סימן אדום במצחו וחבלה ברגל ימין.

מהלך הדיון

הצדדים הגיעו להסדר טיעון ביחס לתיקון כתב האישום בלבד, מבלי שהגיעו להסכמה עונשית. הצדדים טענו לעונש, אך

נוכח עמדת המאשימה ומחמת גילו הצעיר של הנאשם (20 בעת האירוע), הורתה חברתי, כב' השופטת הבכירה לארי-בבלי, לשלחו לשרות המבחן לצורך קבלת תסקיר.

יצוין, כי בהמשך תוקן כתב האישום לקולא ביחס לנאשם 1 ונגזר דינו בהסדר סגור בשני תיקים, שהסתיימו במאסר מותנה, קנס פיצוי והתחייבות.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירים. בשורה התחתונה, הנאשם כיום כבן 25, נשוי ואב לשני ילדים. הוא סיים 10 שנות לימוד ולאחר מכן עבד ברצף. בשנה האחרונה נקלע לחובות גבוהים, בין היתר בשל משבר הקורונה, וכיום הוא על סף פשיטת רגל. הנאשם נטל אחריות למעשים והסביר כי ביצע את העבירה מחשש לנאשם 1 אביו, עליו רצה להגן. הוא התחרט על המעשים והביע רצון לפצות את המתלונן. בתחילה סבר שירות המבחן כי ההליך מתאים לתהליך גפ"ן (גישור פוגע-נפגע), ואולם בסופו של דבר חזר בו מהערכתו זו. בהיעדר עבר פלילי ונוכח עמדת הנאשם לגבי ביצוע העבירה, המליץ שירות המבחן על הטלת של"ץ בהיקף 120 שעות ומאסר מותנה.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, המאשימה טוענת כי יש להטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר, בהתחשב בפסיקה נוהגת ובמתחם ענישה נטען שבי 6 ל-12 חודשי מאסר, ובהיעדר עבר פלילי לנאשם זה. ב"כ המאשימה היפנה לנזקים שנגרמו למתלונן שהגיש מכתב לבית המשפט. עמדה זו חזרה גם בהשלמת הטיעונים לעונש היום. **מאידך**, הסניגור טוען כי ניתן להסתפק בעונש של מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי, לנוכח חלקו המזערי, כדבריו, באירוע, גילו הצעיר והיעדר עבר פלילי.

מהמכתב שהגיש המתלונן ומצרופותיו עולה, כי המתלונן סבור כי הותקף על רקע לאומני, וכי הנאשמים ניסו לרצוח אותו בשל כך, כשסביבתם, בעת האירוע, מנעה ממנו עזרה, והביטה על האירוע בשוויון נפש ותוך עידוד האלימות נגדו. לדבריו, כפסע היה בין החבלות שספג לבין פגיעה קשה הרבה יותר. המתלונן במכתבו ביקש מבית המשפט להתייחס לאירוע כאל אירוע לאומני, להתייחס אליו כאל נפגע פעולות איבה, ולהעניש את הנאשמים באופן מרתיע לרבות פסיקת פיצויים. המתלונן מלין על כך שהתביעה אינה מכירה באירוע כאירוע על רקע לאומני. עוד טוען המתלונן, כי בשל האירוע נזקק לטיפולים נפשיים, וכי אובחן כסובל מתסמונת פוסט טראומטית שפגעה בכושר השתכרותו. הוא צירף אישורים על קבלת טיפולים פסיכולוגיים, מסמך מפסיכיאטר ומסמכים רפואיים נוספים.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - עבירות אלימות פוגעות בערך המוגן של שמירה על שלום גופו ונפשו של האדם. פגיעה בצוואת אדם פוגעת בערכים המוגנים במידה בינונית נמוכה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לענין קביעת המתחם: אין מדובר בעבירה מתוכננת, אך מדובר בעבירה שבוצעה בצוותא, כשעל פניו, האירוע ארך זמן מספיק, שבו יכול היה הנאשם לבחור ב"תחנת יציאה" ולא להמשיך לפגוע במתלונן, בחירה שלא בחר; גם אם הנאשם נגרר לביצוע העבירה ולא יזם אותה, חלקו אינו "מינורי" כפי הנטען; בפועל נגרם למתלונן נזק פיזי ונפשי, כפי שתואר במסמכים שצורפו ללא התנגדות הסניגור; הנסיבות אינן מצביעות על כך שמדובר באירוע על-רקע לאומני, אלא על מחלוקת בין לקוח לספק שירות (בעל מסעדה), שנגרר שלא לצורך, לאירוע שתואר; הנאשם אמנם היה כבן 20 בעת ביצוע העבירה, אך מדובר באדם בוגר שצריך היה להפעיל שיקול דעת טוב יותר, ולהימנע מן המעשים, ואף למנוע אותם.

מדיניות הענישה הנוהגת - בעבירות מסוג זה רמת הענישה מגוונת. היפנתה לרע"פ 4265/15 **דדון** נ' **מ"י** (מיום 22.6.2015) שם נדון מקרה של תקיפה סתם ואיומים, ונגזרו על הנאשם שם 4 חודשי מאסר לאחר שלא נמצא מתאים לרצות עונש זה בעבודות שירות, על בסיס מתחם שבין 3 ל-14 חודשי מאסר.

מתחם הענישה - במכלול הנסיבות, וכאשר נתתי דעתי להסדר הטיעון בעניין נאשם 1 שהתייחס לשני תיקי אלימות והסתיים בענישה מותנית, מתחם הענישה צריך לעמוד על בין מאסר על-תנאי ועד 8 חודשי מאסר. בנסיבות אלו, עתירתה העונשית של המאשימה איננה הוגנת גם בשים לב לשוני במעשים ביחס לנאשמים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40י"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: מדובר בנאשם באמצע שנות העשרים לחייו, נשוי ואב לשניים. הנאשם נטל אחריות למעשים והוא נכון לפצות את נפגע העבירה. אין לו עבר פלילי וחלף זמן רב מאז ביצוע העבירות. בנוסף לקחתי בחשבון את ההסדר המקל בעניינו של נאשם.

המיקום במתחם - בנסיבות העניין יש להטיל על הנאשם עונש בתחתית המתחם.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 4 חודשי מאסר שלא ירצו, אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת אלימות לרבות איומים, בתוך שנתיים מהיום.
- ב. קנס בסך 500 ₪ או יומיים מאסר תמורתו אם לא ישולם. הקנס ישולם ב-2 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.2.2021 ובכל 1 לחודש רציף ועוקב. לא ישולם תשלום במועד, יועמד הקנס לפירעון מיידי;
- ג. פיצוי בסך 1,000 ₪ למתלונן, עת תביעה 1. הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.2.2021 ובכל 1 לחודש רציף ועוקב. לא ישולם תשלום במועד, יועמד הפיצוי לפירעון מיידי.

ג. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא יעבור הנאשם כל עבירת אלימות לרבות איומים בתוך שנתיים מהיום.

לא סברתי כי יש להטיל ענישה מוחשית על הנאשם במכלול הנסיבות.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ג כסלו תשפ"א, 09 דצמבר 2020, במעמד הצדדים.